

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 28 kwietnia 2015 r.

Poz. 1603

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.89.2015 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 28 kwietnia 2015 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2013, poz. 594 z późniejszymi zmianami) stwierdzam nieważność uchwały Nr VII/67/15 Rady Miasta Olsztyna z dnia 25 marca 2015 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn w części dotyczącej: - - § 6 ust. 2 w zakresie wyrazów „tj. ze schodów, ulic” oraz „i w sposób nie zagrażający istniejącej zieleni”,

- § 8 w zakresie wyrazów „pod warunkiem, że nie spowoduje to zanieczyszczenia wód i gleby”,
- § 13 ust. 1 pkt 6 załącznika do ww. uchwały.

UZASADNIENIE:

Na sesji w dniu 25 marca 2015 r. Rada Miasta Olsztyna podjęła uchwałę Nr VII/67/15 w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn w brzmieniu określonym w załączniku do uchwały.

Podstawę podjęcia ww. uchwały stanowi art. 4 ust. 1 i ust. 2 pkt 1-8 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U z 2012 r, poz. 391), zgodnie z którym rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy.

Regulamin utrzymania czystości i porządku w gminie, zgodnie z art. 4 ust. 1 ww. ustawy, jest aktem prawa miejscowego, zaliczanym przez Konstytucję do źródeł prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Taki akt normatywny musi zatem odpowiadać wszystkim wymogom, jakie prawo stawia w odniesieniu do tworzenia i obowiązywania systemu źródeł prawa. W stosunku do aktów prawa miejscowego znaczenie istotne ma norma zawarta w art. 94 Konstytucji RP, który stanowi, iż organy samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej ustanawiają akty prawa miejscowego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawach. Uwzględniając hierarchiczność źródeł prawa akty tego typu mają charakter zależny od źródeł prawa wyższego rzędu, czego konsekwencją jest stanowisko, iż nie mogą normować materii uregulowanych aktami wyższego rzędu, nadto nie mogą wykraczać poza zakres delegacji ustawowej. W związku z tym, bezspornym pozostaje fakt, iż regulamin utrzymania czystości i porządku nie może wykraczać poza materię przewidzianą w art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, przepis ten stanowi bowiem delegację ustawową dla wydania aktu prawa niższej rangi, ściśle określając zakres spraw, które mogą zostać unormowane w uchwale rady gminy. Nie przyznaje on kompetencji organowi stanowiącemu gminy ani do uchwalania aktów prawa miejscowego obejmujących zagadnienia inne niż wymienione w cyt. przepisie, ani stanowienia regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, ponieważ oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej. Jednocześnie zwrócić należy uwagę, że przepis art. 4 ust. 2 ww. ustawy ma charakter zamknięty, co oznacza, że uchwalając na jego podstawie regulamin utrzymania porządku i czystości, rada powinna zawrzeć w nim postanowienia odnoszące się do wszystkich enumeratywnie wymienionych w ustawie zagadnień.

W ramach wynikającego z art. 4 ust 2 pkt 1 lit. b ustawy obowiązku określenia wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku w gminach Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych nieczystości z części nieruchomości służących do użytku publicznego. Jednocześnie w art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy ustawodawca zobowiązuje właścicieli nieruchomości do uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taki chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości.

W ramach Regulaminu brak jest zatem podstaw do zobowiązania, jak wynika to z treści § 6 ust. 2, właścicieli nieruchomości do uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń ze schodów, ulic a także w sposób niezagrażający istniejącej zieleni.

W treści załącznika do uchwały, w odniesieniu do warunków dopuszczalności naprawy pojazdów samochodowych związanej z bieżącą eksploatacją, Rada dopuściła możliwość bieżących napraw pojazdów na terenie nieruchomości, przy czym wskazała, że nie może to powodować zanieczyszczenia wód i gleby. Zdaniem organu nadzoru zakwestionowany przepis ma charakter zbyt ogólny, co stoi w sprzeczności z zasadą prawidłowej legislacji znajdującej oparcie w treści art. 2 Konstytucji RP. Stanowisko organu znajduje także oparcie w judykaturze. W tym miejscu należy wskazać, iż Naczelny Sąd Administracyjny w treści uzasadnienia wyroku z dnia 8 listopada 2012 roku, sygn. akt: II OSK 2012/12 stwierdził, m.in. iż, uzależnienie możliwości mycia i naprawy pojazdów od braku uciążliwości dla środowiska wprowadza warunek braku zanieczyszczenia środowiska, który jest zbyt ogólny. Powyższe rozważania dotyczą też zakwestionowanego zapisu § 6 ust. 2 w części dotyczącej sposobu uprzątnięcia błota, śniegu i lodu oraz innych zanieczyszczeń.

W § 13 ust. 1 pkt 6 regulaminu dotyczącym częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz terenów przeznaczonych do użytku publicznego, Rada zobowiązała organizatorów imprez i zgromadzeń na terenach otwartych o charakterze publicznym do uporządkowania terenu i wywiezienia odpadów bezpośrednio po zakończeniu imprezy lub zgromadzenia – nie później niż w ciągu 6 godzin. Powyższe wykracza poza upoważnienie zawarte w art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. O sposobie pozbywania się odpadów powstałych w czasie imprez decydują organizator imprezy i właściciel nieruchomości. Regulowanie więc tych kwestii w przedmiotowym regulaminie wkracza w zakres stosunków cywilnoprawnych między nimi (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 30 kwietnia 2009 roku, sygn.. akt II SA/Sz 894/08 i Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 12 maja 2011 roku, sygn.. akt II SA/Ol 156/11). Ponadto przedmiotowy regulamin skierowany jest do właścicieli nieruchomości, a obowiązki organizatorów imprez masowych reguluje ustawa z dnia 20 marca 2009 roku o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U z 2013 r, poz. 611 ze zm.)

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od jego doręczenia.

wz. WOJEWODY
WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO
Grażyna Kluge
WICEWOJEWODA